

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת תצוה
שנת תשפ"ד

גליון
מ"ט

שיעורים אין חינוך

זונטאג פרשת כי תבוא, שנת תשפ"ג

• ברענגט מיט ענקער הארץ!

נישט בעלבאטעווען אויף לערערנס, מען סטראשעט נישט קיין לערערנס, באלד וועט די לערערין אהיים גיין, מען וועט נישט האבן א לערערין פאר די קינדער.

אויב לערערנס קומען אריין אין אפיס, זיי נעמען איבער די אפיס, קען מען זיי נישט ארויסשיקן, מען קען בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף אז די לערערנס זאלן צוריק אריינגיין אין קלאס".

זוף א גוטע דזשאב

איך וועל דא דערציילן א שיינע מעשה וואס מיין מאמע תחילי האט מיר דערציילט, איינמאל ווען מיין טאטע שליט"א איז געווען אין מירון איז מיין מאמע אנוועק געפארן מיט צוויי טעכטער אין א האטעל, זיי האבן באמערקט אז די פול (שוויים באסיין) איז אפן, זענען זיי דארט אריין און זיך אראפ געזעצט, קומט א גוי און זאגט: "מען קען נישט דא זיין, מען מוז ארויס גיין", פֿרעגט אים מיין מאמע: "וואס גייט דיר אן אז איך בין דא?" ענטפערט ער: "דאס איז מיין דזשאב אנוועק צו שיקן מענטשן, קיינער זאל נישט דא זיין", פֿרעגט אים מיין מאמע: "דו פילסט גוט מיט דיין דזשאב פון אנוועק שיקן מענטשן?! פֿארוואס בעטסטו נישט די אפיס א דזשאב וואס דו וועסט קענסט עפענען א טיר פאר מענטשן?" דער גוי האט פֿארשטאנען וואס מיין מאמע זאגט אים... און ער האט געזאגט: "פיין, עטץ קענטסט דא בלייבן".

דאס איז א שלעכטע נאטור צו זוכן איינצוטיילן פאר אנדערע "גיי נישט דא", "גיי נישט דארט", דערפאר איז פֿדאי ווען

צייט, דארף מען אלץ טראכטן: 'ביי מיר וואלט אויך געקענט פֿאסירן אז איך זאל נישט זין גרייט אין צייט', און מען בעט שיין "עס איז מיר גרינגער אז דו געבסט אריין פֿריער דיין ארבעט".

מען דארף ארבעטן מיט הארץ, מען דארף זיך רעכענען מיט לערערנס, מען דארף טראכטן: 'אפֿשר האט זי געהאט אן אונס'.

קיינער זאל נישט בעלבאטעווען אויף א צווייטן

קיינער זאל נישט בעלבאטעווען אויף א צווייטן, אויב איינער בעלבאטעוועט אויף א צווייטן, לייג איך אים אין די זייט, ביי אונז אין די מוסד איז דער אייבערשטער בעל הבית! קיינער איז נישט בעל הבית אויף א צווייטן.

עס איז געווען א שטיק צייט וואס די מלמדים זענען געקומען צו מיר זיך אפֿרעדן אז אויב א מלמד קלאפט אריין אין קאך בעטן זאלץ וכדומה שיקט מען אים אנוועק, פֿרעג איך די קאך ארבעטער: "וואס איז די מעשה דא?" זאגט מען מיר: "אזוי האט די אפיס אראפ געשטעלט אז קיינער קען נישט קומען בעטן פון קאך זאכן", האב איך געזאגט: "מען שיקט נישט ארויס א מלמד און מען סטראשעט נישט קיין מלמד, מען דארף ארבעטן צוזאמען", צומארגנס האט מען ברייט געעפנט די טיר פאר די מלמדים, יעדער קען קומען און נעמען... האב איך געזאגט: "דאס איז אויך נישט גוט, מאך צו די טיר, און אויב א מלמד וועט קלאפן זאלסטו אים שיינערהייט זאגן 'קום אריין, וואס דארפסטו?'"

די זעלבע זאך איז אין אפיס, מען קען

מיטן אייבערשטנס הילף זענען מיר ממשיך מיטן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, זונטאג פרשת כי תבוא, שנת תשפ"ג לפֿרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי "ע"א.

די קינדער קוקן אויף דיר!

ווער עס ארבעט מיט קינדער, סיי א מלמד און א לערערין און סיי די וואס ארבעטן אין אפיס דארפן וויסן אז די קינדער קוקן אויף דיר!

ווי אזוי דו גייסט אנגעטון, אזוי גייען די קינדער גיין אנגעטון; ווי אזוי דו רעדסט אזוי גייען די קינדער רעדן; אויב דער מלמד רעדט איידל, גייען די קינדער אויך רעדן איידל, אויב די לערערין גייט אנגעטון איידל, גייען די קינדער אויך גיין אנגעטון איידל; אויב דער מלמד שמייכלט, גייען די קינדער אויך שמייכלען.

בפֿרט די לערערנס פון בית פיגא האבן א גרויסע אחריות צו גיין אנגעטון איידל, ווייל אלע קוקן אויף איר, אלע ווילן זען ווי אזוי דארף זיך אויפֿפירן אן ארבעטער אין בית פיגא.

מען דארף ארבעטן מיט הארץ

די סעקרעטערי פון שולע האט מיר געשריבן א שאַלה, וואס טוט מען ווען א לערערין קומט די לעצטע מינוט בעטן א צעטל זי דארף עס 'עצט' האבן?

דער ענטפער איז, מען דארף ניצן די שכל; מען קען בעטן אז אלע לערערנס זאלן אריין געבן זייער ארבעט צוויי דריי טעג פֿריער, אבער אז עס מאכט זיך אמאל אז מען האט עס נישט געטון אין

• ברענגט מיט ענקער הארץ!

גייט ווערן אַ סיסטעמאטישע פֿלאַץ, ווייל ווי גרעסער אַ מוסד ווערט מוז מען מאַכן רול'ס (תקנות), בעט איה אַ ענק, ברענגט מיט ענקער הארץ, ברענגטס מיט די הארץ, אז אַ קינד האט געטון אַנדערש ווי די רול האט געהייסן, טראַכט שְׁנעל: 'אויב וואלט עס געווען מיי קינד וואלט איה אים דן געווען לִפְּי זְכוּת, אַפְּשֵׁר זאל איה אים געבן אַ גלעט, אַפְּשֵׁר זאל איה אים אויפבויען'.

רעדן צו די קינדער רואיג

ווען מען גייט מיט קליינע קינדער אין בית הכסא דארף מען זיי זאגן נאכאַמאל און נאכאַמאל: "מען קען נישט אריין קוקן אין אַ צווייטן בית הכסא", "מען טאר נישט אריין קוקן, דער אייבערשטער לאזט נישט", דאס זאגט מען יעדן טאג ווען מען גייט מיט זיי אין בית הכסא; מען זאגט עס שייין און רואיג, נישט שרעקעדיג.

אויף לערנט מען אויס די קינדער אז מען טאר נישט אויפהייבן יענעמ'ס קלייד, און מען טאר נישט שפּילן דאקטער, מען דארף דאס שייין זאגן נאכאַמאל און נאכאַמאל, אולי וואלי וועט מען קענען ראטעווען די קינדער זיי זאלן זוכה זיין צו זיין זויבער און ריין, זיי זאלן חתונה האבן געזונט אזוי ווי עס דארף צו זיין.

אַם יִרְצָה הַשֵּׁם וועל איה פֿרוּבירן צו קומען ענק מְחֻזַּק זיין דורכאויס די יָאָר נאכאַמאל און נאכאַמאל, אַבער דאס זאלט עטץ געדענקען מען זאל זיין צייטליך און מען זאל אַרבעטן מיט הארץ.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן עטץ זאלט האבן אַ פֿתּיבָה וּחֲתִימָה טובָה, אַ גוט געבענטשט יאָר, אָמֵן.

גייט ווערן אַ סיסטעמאטישע פֿלאַץ, ווייל ווי גרעסער אַ מוסד ווערט מוז מען מאַכן רול'ס (תקנות), בעט איה אַ ענק, ברענגט מיט ענקער הארץ, ברענגטס מיט די הארץ, אז אַ קינד האט געטון אַנדערש ווי די רול האט געהייסן, טראַכט שְׁנעל: 'אויב וואלט עס געווען מיי קינד וואלט איה אים דן געווען לִפְּי זְכוּת, אַפְּשֵׁר זאל איה אים געבן אַ גלעט, אַפְּשֵׁר זאל איה אים אויפבויען'.

בִּפְּרֵט ביי קליינע קינדער וואס עס קען נאך פאסירן מען זאל נישט כאפן אז מען דארף ארויס גיין אין בית הכסא, און אַ קינד האט זיך פארשמירט דארף מען זייער אַכטונג געבן אים נישט צו פארשעמען, מען דארף זייער אַכטונג געבן אויף די קינדער.

קומען אנגעגרייט אין חדר

אַלע מלמדים און לערערנס דארפן קומען אנגעגרייט, מען קען נישט אריין קומען אין פֿתּה אָן וויסן פארדעם וואס מען גייט היינט טון, סוף יאָר דארף מען זיין מער אויסגערעכנט אויף ביז סוף יאָר, מען דארף זיך מאַכן אַ חשבון, עס איז נאך דא צוויי וואכן ביז ראש השנה, איה דארף נאך רעדן פון אַ שופֿר, די עפֿל אין האניג, 'לשנה טובה', די וואגשאל פון מצות און עבירות, און מען גייט אַהיים שיקן אַ וואגשאל, נאכדעם קומט יום כפור, דארף מען רערן פון כפרות; מען מוז זיין אנגעגרייט, איה מוז פונקטליך וויסן וואס איה גיי טון, איה קען נישט אריין קומען אין פֿתּה און פֿרעגן: "וואס זאל איה יעצט טון?"

דער טאג מוז זיין אנגעפילט, יעצט עסט מען פֿרישטאג, נאכדעם גייט מען קאלערן

מען זוכט אַ דזשאב זאל מען זוכן אַ דזשאב וואס איה דארף נישט ארויס שיקן קיין מענטשן און נישט וויי טון קיין מענטשן, נאר וואו איה זאל קענען העלפֿן מענטשן.

עס איז דא אַ וועג ווי אזוי מען קען זאגן פאר לערערנס וואס געבן אריין זייערע צעטלעך שפעט, מען קען זיי זאגן: "ווען דו געבט עס אריין מער צייטליך וועט זיין בעסער", אַדער קען מען בעטן די מנהלת זי זאל געבן דעם פֿסק, מען זאגט פאר די מנהלת: "עס איז מיר אביסל שווער מיט די לערערין ווייל זי קומט אלץ די לעצטע מינוט", אַבער איה וועל פֿרוּבירן צו זיין דער גוטער.

אַרבעטן צוזאמען מיט דער מנהל און מנהלת

איה וויל נאכאַמאל באַמערקן, אויב איה זאג ביי אַ דרָשָה אַ זאָג וואס איז אַנדערש פון וואס דער מנהל אַדער מנהלת האט געזאגט - האב איה גארנישט געזאגט, מען דארף אַרבעטן צוזאמען מיט'ן מנהל און מנהלת. דאס איז די הצלחה פון אוינזער מוסד, אז מען אַרבעט צוזאמען. אַלע מוסדות וואס דו הערסט אין די נייעס אז עס האט זיך צוגעמאכט, איז עס ווייל די מלמדים מיט'ן מנהל קריגן זיך ארום, די מלמדים האבן איין צד און דער מנהל האט אַן אַנדערע צד, אויב די מלמדים זענען צוזאמען מיט'ן מנהל, און די עלטערן זענען צוזאמען מיט די מלמדים, קען קיינער נישט צעברעכן אזא פֿלאַץ.

ברענגט מיט ענקער הארץ!

ברוך השם אז די מוסד ווערט גרעסער, פון איין זאך האב איה מורא, אז די מוסד

בריוון פון הינדן

פונעם ראש ישיבה שליט"א

וואס טוט מען ווען א קינד קריכט נישט געהעריג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אונזער טאכטער איז שוין א יאר און צוויי חדשים, געזונט און שטארק ברוך השם, אבער זי קריכט נישט אויף די הענט און פיס, זי רוקט זיך נאר זיצעדיגער הייט, און זי קען אויך שטיין אליין.

מענטשן וואס טוען אין דעם ענין פון די אנטוויקלונג פונעם קינד, האבן געזאגט פאר

יישר כח

תשובה:

בְּעֻזַּת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פֿרשֵׁת וַיֵּרָא, י"ח מר-חשוון, שְׁנַת תשפ"ד לִפְּרֵט קָטָן

לְכַבֵּד ... נְרוּ יְאִיר

איה האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס מאַכט נישט אויס אויב אַ קליין קינד קריכט אויף אַלע פיר פיס אַדער עס ריקט זיך פון איין פֿלאַץ צום צווייטן פֿלאַץ אזוי זיצעדיג; עס זענען דא קינדער וואס קריכן,

ווי אזוי האלט איך זיך איין פון שלאגן מיין קינד?

געלאסן, מען איז בעל הבית אויף זיך, און אויף קען דאס זיין א ספנה; מען טאר נישט אנרייך א קינד ווען מען איז אין פעס, מען קען שעדיגן חס ושלום דעם קינד.

שאלה:
לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
איך ווער צו שנעל אויפגערגט פון מיין טאכטער, איך טייל פעטש, און דערנאך שפיר איך זיך אזוי שלעכט און איך וויין. זי דרייט מיר איבער טעלערס, און איך דארף עס אויפרייניגן, און איך ווער אויפגערגט געב איך איר א פראסק. אדער ווען מען דארף ארויסגיין הייבט זי אן אויסצוטון די שוך בערך פינף מאל. פארוואס שלאגן איך איך קען זיך נישט מוחל זיין.

אז אייער קינד דרייט איבער - איז דאס נישט קיין תירוץ אויף שלאגן, דער רבי האט אויז געזאגט נישט שלאגן קינדער. דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה פלעגט שטענדיג דערציילן פארן רבי'ן יעדע זאך בפרטי פרטיות פון זיין לעבן און פֿרעגן צי ער האט גוט געטון אדער נישט, אמאל האט רבי נתן דערציילט פארן רבי'ן: "מיין זון האט נישט געוואלט אריינקומען שבת ביי די סעודה צום טיש זיצן נעבן דעם גאסט וואס איך האב אהיים געברענגט, ווייל עס איז געגאנגען פון אים א שלעכטע גערודף וכו', האב איך אים געגעבן א פאטש אז ער זאל פאלגן און אריינקומען צו די סעודה", ווען דער רבי האט דאס געהערט האט ער אים געזאגט: "א קינד שלאגט מען?! פון דעם דיבור איז שוין געבליבן אנגענומען ביי אנשי שלומינו אז מען שלאגט נישט קיין קינדער.

תשובה:
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שופטים, כ"ו מנחם-אב, שנת תשפ"ג לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו. ערשטנס דארפט איר וויסן, מען טאר נישט שלאגן קיין קינדער. צווייטנס, אז מען דארף מחנך זיין די קינדער און מען דארף אמאל געבן א פעטשעלע - איז דאס אויף נישט אויפן פנים, נאר אויף די הענט, און דריטנס, אויף נאר אויב עס איז נישט פועס; אויב מען איז בפעס טאר מען נישט געבן אפילו א קליינע פעטשעלע, ווייל ווען מען איז אויפגערגט קען מען נישט מחנך זיין. חינוך איז נאר ווען מען איז רואיג און

און קינדער וואס ריקן זיך אזוי וכו', עס פעלט נישט אויס צו טון דערוועגן, ווייל די וואס קריכן - זענען נישט מער אויסגעשארפט ווי די וואס קריכן נישט.

אז דו ווילסט זיין קינד זאל אויפואקסן דאס בעסטע און שענסטע - זאלסטו יעדן אינדערפרי בעטן פאר דריי מינוט אויפן זייגער פאר זיי, וועלן זיי אויפואקסן געזונט און ערליך. אזוי ווי מיר ווייסן די מעשה וואס מוהרא"ש האט אויז אזויפיל דערציילט, וואס חכמינו זכרוננו לברכה דערציילן (פנא דבי אליהו רבא, פק יח): "מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות", עס איז געווען א פהן זייער אן ערליכער איד וואס האט געהאט צען קינדער - זעקס זון און פיר טעכטער, "ובכל יום יום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עבירה ולידי דבר מכוער", ער פלעגט זיך יעדן טאג אראפוארפן אויף דער ערד, וויינען און בעטן דעם אייבערשטן אז אלע זיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן; "אמרו לא יצתה אותה שנה ולא שנית ולא שלישית, עד שבא עזרא והעלה את ישראל מבבל, והעלה אתו פהן עמהם. לא נכנס אתו פהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהונה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו פהן לבית עולמו", ביז ער האט זוכה געווען ארויף צו גיין קיין ארץ ישראל מיט אלע זיינע קינדער צוזאמען מיט עזרא הסופר, און אלע זיינע קינדער זענען געווארן כהנים גדולים אין בית המקדש, און דער פהן האט זוכה געווען צו קינדער און אייניקלעך וואס אלע פון זיי האבן געטון די עבודה אינעם בית המקדש; זעט מען פון דעם אז תפלה איז די עצה זוכה זיין צו ערליכע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...
(עצתו אמונה פרשת תולדות תשפ"ד)

זאלן זיין ערליך און הייליג, העלף מיר איך זאל זיי מחנך זיין מיט שמחה, איך זאל האבן פח צו זיי, איך זאל נישט ווערן בפעס און איך זאל זיי נישט שלאגן.

הייליגער באשעפער איך ווער אזוי שגעל אויפגערעגט, איך ווייס נישט וואס צו טון; איך פארליר זיך אויף די קינדער, איך בין איבערגעשטרענגט, איך האב נישט קיין פח, און נאכדעם שלאג איך זיי; העלף מיר איך זאל געדענקען אז שלאגן איז נישט חינוך, איך זאל זיי מחנך זיין אויף די ריכטיגע וועג און זיי זאלן אויסוואקסן ערליך און הייליג.

אזוי זאלט איר בעטן און לייגט צו אייערע אייגענע תפילות, וועט איר זען גרויס נחת.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א כתיבה ונחמיה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...
(עצתו אמונה פרשת כי תבא תשפ"ג)

וואס טוט מען ווען דאס קינד איז א מחצפת?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שבח אייבערשטער, דורך די שכל און די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, האב איך פארמיטן אין מיין קלאס א גאנצע פרשה פון א מחצפת, נישט געפאלגט, ארויסשיקן, און אזוי ווייטער.

די מעשה איז געווען אזוי, אסאך מאל ביים דאווענען גיי איך ארום צו יעדע מיידל'ס טישל, אויב מען איז נישט אויפגעמישט צו די גוטע פלאץ, מיש איך אויף א מיידל וואס דאווענט שוין, זאג איך פשוט! הערליך! און

דאס גלייכן.

היינט קום איך אן צו איין מיידל'ס טיש, איר מאנטל און טאשקע ליגן אויף דער ערד, איך זאג איר: "גיי הענג שוין אויף דיין מאנטל און לייג די טאשקע אויף דיין בענקל", זי ווייזט מיר "ניין" מיט איר אקסל, האב איך נאכאמאל שוין געזאגט: "הייב אויף דייןע זאכן און לייג עס אויפן פלאץ", זי האט נאכאמאל געזאגט "ניין". איך האב איר געזאגט: "דא דארף מען פאלגן", זי האט עס אויפגעהויבן, אבער א מינוט שפעטער צוריק אראפגעווארפן, איך האב זיך אוועק געדרייט.

אזא מחצפת! איך האב כמעט אפגעשטעלט דאס דאווענען און אנגעהויבן ווערן זייער שטרענג, ביז איך וועל אויספירן און זי וועט פאלגן, אבער גלייך דערמאן איך זיך פון די הונדערטער שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, אז איך גיי גיין שטערן א גאנצע קלאס אויב קיינער שטערט נישט. אבער זי פאלגט דאך נישט, וואס טו איך דא?

איך האב איר ארויפגערופן און געזאגט זי זאל מיר ווארטן אינדרויסן, איך קום ארויס און איך פרעג איר פארוואס זי וויל עס נישט לייגן ווי מען דארף. זאגט זי, ווייל נאכדעם פארגעסט זי עס אהיים צו נעמען. איך האב איר געזאגט אז מען גייט טראכטן א גוטע עצה אז זי זאל יא געדענקען עס אהיימצונעמען, און זי איז צוריק אריין אין קלאס, צופרידן, די וואוילקסטע מיידל.

שבח אייבערשטער. זי וואלט געקענט ווערן די גרעסטע מחצפת, איך וואלט געהאט אזא שווערע טאג, און אלעס פאר אזא נארישקייט.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תברך - ב' פרשת לך לך, ט' מר-חשון, שנת תשפ"ד לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער פריוו.

וואויל איז אייך און וואויל איז אייער חלק אז איר האט די זכיה צו זיין א לערערין; לערנען תורה, אמונה און יראת שמים מיט

אידישע טעכטער. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ח:): אויפן פסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים פוככים" אלו מלמדי תינוקות, א מלמד איז צוגעגליכן צו די שטערנס, פונקט אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס פון הימל, אזוי אויך קען מען נישט ציילן די זכותים פון א לערערין וואס לייגט אריין אין קינדער תורה, תפלה ויראת שמים.

געדענקט, קינדער זענען נישט שלעכט, קינדער זענען קינדער; פון איין זייט דארף מען פארלאנגען דרף ארץ, און אין די זעלבע צייט דארף מען געדענקען אז קינדער זענען קינדער, זיי ווילן אלע זיין גוט, און אז מען וועט זיי לאזן זיין גוט וועלן זיי אויסוואקסן זייער גוט, מען דארף זיי געטרויען זיי זאלן שפירן ווי זיי זענען ווערד און אז מען גלייבט אין זיי.

געדענקט, פאר די קינדער וואס דאווענען און פירן זיך ווי מען דארף - דארף מען זיי נישט האבן פאר א טייטשער, מען האט זיי אויפגענומען נאר פאר די קינדער וואס דאווענען נאכנישט און זענען לעבעדיג, זיי ווילן נישט מען זאל זיי איינטיילן ווי זיך צו פירן; פאר זיי זענט איר דא, מיט תפלה און מיט אביסל הארץ קען מען מיט יעדן איינעם מצליח זיין.

איידער איר גייט אין סקול צו לערנען מיט די קינדער זאלט איר זיך מתבודד זיין, בעטן דעם אייבערשטן פאר יעדן קינד זאל מצליח זיין - וועט איר האבן אויסטערלישע הצלחה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...
(עצתו אמונה פרשת וירא תשפ"ד)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370